

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4697/2020
11.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Зорана Хаџића, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Васић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Београдски водовод и канализација“ из Београда, чији је пуномоћник Срђан Ђорђевић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 8396/19 од 06.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 8396/19 од 06.02.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 8396/19 од 06.02.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж 8396/19 од 06.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђено решење Првог основног суда у Београду П 10389/18 од 14.05.2019. године, којим је тужба тужиоца одбачена и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од по 18.000,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Тужбеним захтевом тужилац тражи утврђење да су ништави и да не производе правно дејство уговор о обављању привремених и повремених послова заведен код

туженог под бројем ... од ...04.2010. године и код бивше Студентске задруге „Безбедност“ из Београда (Земуна) под бројем .../... од ...04.2010. године, закључен између туженог као послодавца, бивше Студентске задруге „Безбедност“ из Београда (Земуна) и тужиоца, као задругара, као и уговор о обављању привремених и повремених послова заведен код туженог под бројем ... од ...11.2010. године и код бивше Студентске задруге „Безбедност“ из Београда (Земуна) под бројем .../... од ...11.2010. године, закључен између туженог, као послодавца, бивше Студентске задруге „Безбедност“ из Београда (Земуна) и тужиоца, као задругара.

Правноснажним решењем, применом члана 294 став 1. тачка 6. ЗПП, у вези чл. 194. ЗПП тужба тужиоца је одбачена због недостатка правног интереса за подношење тужбе којом тражи утврђење ништавости уговора, јер тужилац није доказао ни економски ни правни интерес који би у случају усвајања постављеног тужбеног захтева остварио, односно какву правну заштиту и корист остварује евентуалним усвајањем тужбеног захтева.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин одлучивања и разлоге на којима су заснована решења нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да је другостепени суд донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужилац није уз ревизију доставио правноснажне одлуке из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично - правној ситуацији. Мериторна одлука о постављеном тужбеном захтеву на коју се тужилац позива у ревизији донета је у поступку у ком је поред захтева за утврђење ништавости уговора, постављен и захтев за утврђење заснивања радног односа, утврђење незаконитог престанка радног односа и враћање на рад, као последица ништавости уговора, што није ситуација у конкретном случају.

Поред наведеног, примена института изузетне дозвољености ревизије је предвиђена искључиво за питања материјалног права. У ревизији тужиоца се указује на питања процесног права у поступку оцене о дозвољености тужбе, што нису разлози за посебну ревизију, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, па је применом члана 404. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 420. ЗПП, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ставом 2. истог члана, прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску

противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.06.2018. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 10.000,00 динара. Првостепено решење донето је 14.05.2019. године. Другостепено решење донето је 06.02.2020. године.

Како се у конкретном случају ради о спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП, у вези члана 420. ст.1. и 2. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић